

Publicerad 2015-02-07 18:27 av Lena Söderkvist

Handlar om min mormor Linnea, som kallades för Tusse när hon var liten

Tusse

En gång när du var en flicka
satte man dig på en finstol
dina knubbiga ben gick som gungor
men ditt ansikte speglade allvar

Vad tänkte du på, lilla Tusse
Männe visste du redan då
att din unga mor skulle
lämna dig

att det skulle förändra hela ditt liv
och göra dig stark och bestämd
så intala dig att du måste bli bäst
för att orka ta ansvar för alla

Vad tänkte du på, lilla Tusse
du barndomsgestalt där på fotot
är det trots dina ögon visar
så många år efter din död?

7/2 2015

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Söderkvist med Poeter.se id #49238 innehar upphovsrätten